

כמה סוכריות מותר לזרוק בבר מצווה?

ד"ר נתן פרבר (18.11.2013)

לאחרונה יצא פסק הלכה האוסר לזרוק סוכריות על הבר-מצווניק. זה פסק הלכה מצוין. מדוע? כי הדודות והסבתות היושבות על היציע לא זורקות סתם סוכריות מרשמלו. הן זורקות, בדרך כלל, סוכריות קשות כאבנים. בשפה מקצועית: סוכריות עם מקדם בליסטי גבוה. טוב עשה מי שעשה כשאסר על המעשה הבלתי אנושי הזה.

חבל שאי אפשר להוציא פסק הלכה האוסר על זריקת טילים טקטיים על בני ישראל. הגויים פשוט לא מקבלים את ההלכה היהודית. זה מצער כי דווקא להם יש אלפי סוכריות ולכל אחת מחובר מטען של חצי טון חומר נפץ. אלוף פיקוד העורף אייל אייזנברג אמר בסוף השבוע שיש להם 5000 כאלה (עמיר רפפורט, ישראל דיפנס, 15.11.2013).

מעניין למה הוא יצא בהצהרה כה מפחידה? מה עוד שבסיפא של דבריו לא הופיעו מילות עידוד כגון: אל תירא עבדי יעקב, כי על אף כל זאת נכסח את כולם. הוא גם לא אמר (כפי שאמר פעם מומחה טילים נודע): "אמנם אין הגנה הרמטית ולכן ניתן לצפות שכמה טילים או שברי טילים יחדרו, אך חוץ מזה אנחנו על הסוס" (אגב, זה לא מה שאמר גוטמן?).

האלוף אפילו לא הורה מה עושים בעת צרה. שותים מים? מדביקים סלוטייפ על החלונות? שמים סמרטוט רטוב על מפתן הדלת? כלום. הוא פשוט הודיע לנו שנביא בחשבון כי 5000 טילים מחכים על כנם ולנו אין כמעט מה לעשות אלא להתפלל לאלוהי אבותינו (שזו, אגב, אפשרות לא רעה, בתנאי שאומרים לנו מראש כי זו הגנתנו וזו תקוותנו).

איך מסבירים את הודעתו המוזרה? יש להבין כי הטיילים עליהם דיבר האלוף הם טילי M-600. איך יודעים? הוא אמר בפירוש שהם מגיעים לתל אביב. לאיזה טיל אויב יש טווח של למעלה ממאתיים ק"מ? אגב, למי שלא יודע, מדובר בטיל די מפלצתי במשקל 3.5 טון, מצויד ברש"ק של כחצי טון. הוא מגיע למטרתו בדיוק של כמה עשרות מטרים (אולי פחות) וברור שאחרי פגיעתו אין טעם לרוץ לאופיס דיפו כדי לקנות גליל חדש של סלוטייפ.

נחזור לנושא. מדוע מצא לנכון האלוף להודיע את שהודיע? הרי הדיון על תקציב הביטחון תם. גם פיתוח המענה הישראלי ("שרביט קסמים") לא יסתיים בעתיד הקרוב, ולכשיסתיים, יידרשו 5000 או 10000 שרביטים (בעלות של מיליון דולר היחידה).

מה פשר ההודעה המוזרה? שמא תאמר: האלוף לא רוצה שנופתע. נו, ואם נופתע? בכמה זה כבר ירע את מצבנו? לא סביר. אולי רצה האלוף להדגיש בפנינו את האתגרים העצומים שיעמדו בפני פיקוד העורף בעת מלחמה? גם זה לא סביר. הוא יודע שאז נאמר לו: לך דבר עם גלעד ארדן וסגור אתו את העניינים. מה לנו להתערב בנושא: מי אחראי להוציא אותנו מהריסות בתינו.

אולי רצה האלוף ללמדנו שלא השרביטים הם שיצילנו, אלא דווקא חייליו המקצוענים של פיקוד העורף? גם זה לא סביר. כי מה יעשה קומץ חיילים וכמה כלבים מול פגיעות של 5000 טילים?

ככל שאני הופך והופך בנושא, אינני מוצא תשובה טובה. חשבת לי לפנות ישירות לאלוף, אך נרתעתי. חבל על זמנו היקר ועדיף שיקדיש אותו לענייני הפיקוד ולא לטרחנים שכמוני. גם לרמטכ"ל לא אפנה ולא לשר הביטחון. אני יודע שהם מוקפים ביועצים חכמים מאין כמוהם, בשפע של עוזרים הבקיאים בענייני הגנה, בכל ותיקי מערכת הביטחון ובאנשים שרק טובת המדינה לנגד עיניהם. אסור לגזול את זמנם היקר. חבר המצוי בסוד הענייניים לחש לי פעם: וכי מה אתה מתאר לעצמך? איך לדעתך הגיעו כל האנשים היקרים האלה לתוך הקופסה?